

מסורת הש"ס

[illegible]

(א) גם' ולא יכרת כל בשר

עליו שבעה היא והמקלל את חבירו
בשון חרור הוא לה' קללה היא
והיבד המקלל: **ולמא פתוי עבד.**
אבל חרור ללא שבעה הוא:
אמן בו שבעה. העונה אמן אחר
שבעה כמוהו שבעה פתוי: **בו**
קבלה דברים. האומר לחבירו **בו**
מנת שפתים יתנאי כך וקח ואמר
אמן קבל דבריו * והיבד ליקח תנאו:
בו אמת דברים. וראו לענות אמן
על דבר תפלה ותהנה שהוא לשון
אמתן הדברים שיהא רצון שיהא
אמת כן: **ואמרה האש אמן.** אמן
דאי ללא כמוהו שבעה דמיא
אמאי מנדקה אפילו מושבע פתי
אחרים אין כאלו שהי' לא אמרה כלום
אחר שבעה ולא דמיא לתשיבתי
עליהם שהם יסופרין אחר שבעה
ועינין על דבריו אין אנו יודעין כך
עדות: **לאו שבעה** כדמסיים ואילו
שבעה אי לאו אלו פתוי וזני אי בו

גם' דברים וישמע, וכו'

נשנו ב"י לאחר אורח נתן
אשה לנתיני (שופטים כב):
רש"י היה בן קבלת דברים
ובן דברים קיים ונאמר לא
ידעתי לא למה חיוב נשנו
הנאמר אלא דאם לא יקיים
הנאמר בטל התעשה דמכר
והנאמר מחלה וכוונתו. וכוונת
נאמר חייב לאמן שיש קבלה
ימה צריך לקבלו הא הנה
לא נתן ק"מ ואם לא
יקיים הנאמר מחלה בטל
הנאמר וכו'.

מדרון. גבעה מישראל ה

[illegible]

א"ר אבהו מנין לאלה שה

שבעה שנה ויבא אורח
באלה ואמר וגם במלך
במלכותך מרד אשר השביע
באלהים. תניא אורח
קלה דמכין ואלה יעמדו
על הקלה וגו' וכתב אורי
אשר יעשה פסל וסמכה
אורח בו נרד שנאמר
הוא כמלך וגו' ונני
איכא דאמרי מרד וגבר
ואם [עולא] בארבי
היה לאמר אורח האיש
א"ר יוסי בר' חנינא איש
אמן. וקרי' לעיל כסא
אורח אשר לא יקום
שנאמר ראמר ירימה ה
שבעה השנה. וכן הן
אורי. ותכנים ששורין

ומנין לעשות ^א (אלה שאין עמה שבועה כאלה שיש עמה שבועה) ושבועה שאין עמה אלה כשבועה שיש עמה אלה תלמוד לומר ^ב ושמעה קול אלה ושמעה אלה ושמעה קול אמר רבי אבהו מנין לאלה שהיא שבועה שנאמר ^ג ויבא אתו באלה וגו' וכתוב ^ד וגם במלך נבוכדנצר מרד אשר השביעו באלהים תנא ^ה ארור בו נידוי בו קללה בו שבועה בו נידוי דכתיב ^ו אורו מרו אמר מלאך ה' אורו ארור יושביה ^ז ואמר עולא בארבע מאה שיפורי שמתיה ברק למרו בו קללה דכתיב ^ח ואלה יעמדו על הקללה וכתוב ^ט ארור האיש אשר יעשה פסל וגו' בו שבועה ^י דכתיב ^{יא} וישבע יהושע בעת ההיא לאמר אלו האיש לפני ה' וגו' ודלמא תרתי עבד להו אשבעיהו ולייטניהו ואל מהבא ^{יב} ואיש ישראל נגש ביום ההוא ויאל שאל את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל וגו' וכתוב ^{יג} ויהונתן לא שמע בהשבע אביו את העם ודלמא הכא נמי תרתי עבד להו אשבעיהו ולייטניהו מי כתיב וארור השתא דאתית להם התם נמי לא כתיב וארור אמר רבי יוסי רכבי חנינא ^{יד} אמן פו שבועה בו קבלת דברים בו האמנת דברים בו שבועה דכתיב ^{טו} ואמרה האשה אמן אמן בו קבלת

על הכניין באוחרה. ו"א"ת למ"ד
צפרק ד' מיתות וסגדתי
פ. סו. אלהים לא תקלל קדש אש
כי יקלל למה לי וי"ל דלשטריך
כרת והא דלמריני חל הא וכו'
ואוחרה למעוטי מיתא עלה וכו'
מעוטי כרת: **בנקבו** שם יוסת
ה"ת פ. סו. מיתא הא אלשטריך
נדרשתינן צפ' ד' מיתות (סס דף ג.)
אילו חייב עד שיכרז שם צנס:
שמור נפשו כרת. מיתא בקללה
ד"ה חייב ובחובל עצמו

ו. גופש כי תחטא ושמעו

קול אלה הדוא עד א
ראה או ידע אם לוא ויחד
שענו: ויקרא ה'
ויקח מוזה המלקוה
ויבחר אתו בירת ויב
אתו באלה ואת אליהרץ
לקח: ויבחרקני
ז' ונח במלך המצרים
מרדך אשר השנינו
באלהים וקשקש ויפ
ויאמץ את לבבו משו
אל יי אלהי ישראל:

דברי חיים ב' לו י
א. אור מרחו ויפני מלאך
אור אורי שיער כי לא
בא לעזרה יי לעזרה יי
בנדרים: שופטים כג
5. ואלה יעזרו על הק
דבר עיבא ראובן וד אשר
יבחרו דן ונפתלי:

אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם
האמנת דברים דכתיב¹² ויאמר ירמיה (הנביא) אל
ה' יקם ה' את דברך אמר רבי אלעזר¹³ לאו שבועה
ו שבועה דכתיב¹⁴ ולא יהיה עוד המים למכול וכתיב
ושבעתי אלא אין שבועה מנא לן סברא הוא מדלאו
אמר רבא ז"הוא דאמר לאו לאו תרי זימני והוא דאמר
לאו¹⁵ ויברית כל בשר עוד ממני המכול לאו יהיה
דלאו תרי זימני הן נמי תרי זימני: המקלל ככולן חייב
דרינן: תנו רבנן איש¹⁶ איש [איש] כי יקלל אלהיו ונשא
כבר נאמר ונזקק שם ה' מות יומת יכול לא יהא
מיוחד בלבד מגין לרבות את הכעניין תלמוד לומר
וגו' מכל מקום דברי רבי מאיר וחכמים אומרים: על
הכעניין באזהרה: המקלל אביו ואמו וכו': מ"מאן
יוסי דתנאי רבי מנחם בר יוסי אומר¹⁷ בנקבו שם
האב על המקלל אביו ואמו שאינו חייב עד שיקללם
חבירו כו': אמר רבי ינאי ודברי הכל עצמו דכתיב
ופשע מאד פ' כדרבי אבין אמר רבי אילעא דאמר כל
ואל אינו אלא לא תעשה וחבירו דכתיב¹⁸ לא תקלל
וכן יכנה אלהים זו היא אלה הכתובה בתורה: יתיב
וזה ויתייב וקאמר גאמא מתניתין כדתנן א"ל כנה יתיב
כנהא ויתייב וקאמר²⁰ גאמא יתצק לנצח יתחק ויסחק
יוסי סלה א"ל כנה תרתי למה לי מהו דתימא ויסחך
ומא לא מבנינן קמ"ל: אל יכך ויברכך וייטיב לך ר"ב
דרינן: והא לית ליה לר"מ מכלל לאו אתה שומע הן
ק תנא כדתנן אמר רב יוסף השתא דאנן תנן הכי וכי
ש"מ דוקא תנן אלא קשיא כי לית ליה בממונא אבל
מטה דאיסורא הוא¹⁹ ואמר ר' תנחום בר חנינאי²¹ הנקי
ק ה' לאו הכי מכלל לאו אתה שומע הן לא אמרין
אלא

[illegible]

שיעורו נ"ט
כרישאי ט"ז
אמר ר' שירא לא תרבי לאמר איש כי שיתקלי אלהיך ע"ש
אמר ר' יוחנן וכו' ויגזרו בו כל העדר כבדו כחומר שבו
מאד פן תשיב את הדינים אשר יאמר ופן יסורו ממלכך כן שיתקלי
אמר ר' חמלל חרש וכו' לא יתן ממשל וכו' וכו' יראה ש' ד'
החזק חרשן אמר ר' תנאי חסד' הלל' וכו' השגיח את הארץ וכו'
אמר ר' אבא לא שחית מעשה אלהי תחת אש וכו' המורס המורס' כבד' ד'

על הכנויים באזהרה, וכן המקלל עצמו או חבריו [בבילי] עובר בלא תעשה, אך ינאי ודברי הקבל.